

РЕШЕНИЕ

№ 10772

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6825** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [община], Република С. М., представлявана от З. Ристов- кмет на общината, чрез процесуален представител адв. Д. Б.- Г., с която се обжалва писмо с изх.№ 99-00-2-340/42/11.06.2025г. на ръководителя на Управляващия орган по програма И. „Б.- С. М. 2014-2020“, съдържащо искане за възстановяване на неправомерно платена сума по проект № СВ006.2.12.142 "Прилагане на мерки за защита от наводнение в [община] и Струмяни" в рамките на INTERREG- Програма за трансгранично сътрудничество по ИПП Б.- С. М. 2014-2020г. и приложените към писмото Променено (модифицирано) уведомление за верифицирана сума № 4.2 изх.№99-00-2-340 от 09.06.2025г. и Променено (модифицирано) уведомление за верифицирана сума №5.2 изх.№99- 00-2-340 от 09.06.2025г. В жалбата са изложени аргументи за нейната допустимост и незаконосъобразност на оспорения административен акт.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя моли за отмяна на обжалвания акт ведно с двете му приложения. Претендира разноски по представен списък и възразява срещу списъка за разноски на ответника досежно частта на извършените преводи.В депозираните писмени бележки намира за необоснован извода на РУО, че единствено неспазване на сроковете за уведомяване за форсмажорни обстоятелства по чл.21 от договора за субсидия може да доведе до отказ за верификация и определяне на сума за възстановяване. Намира, че е налице неяснота относно адресата на акта, тъй като формално актовете са насочени към водещия партньор [община], но твърдяните неблагоприятни правни последици се отнасят до разходи, извършени от друг партньор по проекта- [община]. Твърди, че формално актовете са

представени като такива по верификация на разходи, но тяхното съдържание и прави последици показва, че по същество представляват финансова корекция, при което е налице смесване на два правни режима и заобикаляне на гаранциите за защита на бенефициентите. И на последно място- поставя се въпроса дали български управляващ орган може да налага задължения за възстановяване на средства или да налага неблагоприятни правни последици спрямо правен субект, който е самостоятелен публичноправен субект в рамките на чужда държава. Ответникът – заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на УО на Програма И. – ИПП за ТГС „Б. – С. М. 2014-2020“ счита жалбата за неоснователна. В депозирано писмено становище от 15.09.2025г. излага конкретни доводи, на първо място, че жалбата е недопустима за разглеждане, тъй като е подадена срещу акт, който не представлява индивидуален административен акт. Алтернативно изтъква съображения за неоснователност и недоказаност, основавайки се на клаузите на Меморандума за изпълнение на Програмата за трансгранично сътрудничество И.-ИПП ТГС СС1214ТГС1615СВ006 между правителството на Република Б. и Република С. М., рат. със закон - Дв.бр.44 от 2016г. и заключавайки, че водещият партньор трябва да предприеме мерки за възстановяване на средствата по програмата, но не носи финансови задължения за другия партньор. Посочва и че съгласно сключения договор за субсидия ако водещият партньор не успее да възстанови неправомерно изплатените суми от партньора, той следва единствено да информира РУО, без за него да възникне задължение за възстановяване със собствени средства.

Не се касае в оспорвания случай за установяване на нередност или за решение за финансова корекция, а единствено за изготвяне на писмо за възстановяване на сумата до водещия партньор; установени са недопустими разходи във връзка със сключен договор от партньор на проекта и в съответствие с правилата на програмата, следва да се изготви такова писмо до водещия партньор, който следва да предприеме действия по възстановяване на средствата от бенефициера, извършил нередността, без обаче да носи отговорност за действията на бенефициера, като неговата роля в процедурата по възстановяване е по-скоро формална.

Изтъква, че българският административен орган не може да наложи с административен акт възстановяването на неправомерно изплатени средства на чуждестранно лице, след като няма международен договор, който да му предоставя такива правомощия, поради което изпратеното писмо до [община] има само уведомителен характер. Моли съда да отхвърли жалбата; претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, въз основа на събраните по делото доказателства, след като обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, в срока по чл. 211 АПК и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Оспореният акт представлява писмо изх.№ 99-00-2-340 (42) от 11.06.2025г., издадено от заместник министъра на МРРБ в качеството му на РУО по Програма И. ИПП „Б.- С. М. 2014-2020“ ; адресирано е до кмета на [община], Република С. М., с посочен титул „ възстановяване на недопустим разход по проект № СВ006.2.12.142 „Прилагане на мерки за защита от наводнения на общините Конче и Струмјани“, съфинансиран по И.- ИПП Програма Б.- С. М. 2014-2020“

В писмото е изложено, че във връзка с уведомление на РУО за форсмажорни обстоятелства, настъпили на 10-12.12.2021г. и свързани с речното съоръжение по проект № СВ006.12.142 от програмата, не са спазени сроковете, предвидени в чл.21 от договора за субсидия № RD-02-29-162/12.07.2019г., поради което разходът за СМР на ПП2- [община] по договор № 211/30.12.2020г. с изпълнител „Алди Комерс Груп“ООД е обявен за недопустим. Посочено е, че

УО стартира процедура по възстановяване на недопустимия разход в размер на 65 739.22 евро съгласно чл.16, т.11 от договора за субсидия. Посочено е, че недопустимата сума следва да бъде възстановена в срок от 30 дни от получаване на настоящото писмо по конкретна посочена банкова сметка, и ако не бъде възстановена, ще бъдат начислени лихви.

Към писмото са приложени (модифицирани) уведомления за верифицирана сума, с посочване на съответната заявка за плащане, посочване на общата верифицирана сума, разходите, които са счетени за недопустими и съответната сума за възстановяване.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от Административнопроцесуален кодекс. Макар формално актът да е озаглавен „писмо“, неговото съдържание разкрива белезите на индивидуален административен акт. С него административният орган едностранно и властнически разпорежда възстановяване на конкретно определена сума – 65 739.22 евро, представляваща обявен за недопустим разход по проекта, като определя срок за доброволното ѝ възстановяване – 30 дни от получаване на писмото, както и предупреждава за начисляване на лихви при неизпълнение. На оспорения акт е придаден вид, че създава конкретно задължение за адресата му – [община], да възстанови определена парична сума, което формално изглежда да засяга имуществената сфера на адресата и поражда неблагоприятни правни последици за него. Следователно актът има външно действие и пряко засяга права и законни интереси на адресата.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс индивидуален административен акт е изричното или мълчаливо волеизявление на административен орган, с което се създават права или задължения или се засягат права, свободи или законни интереси на конкретно определени лица. Именно такъв правен ефект поражда оспореното писмо, тъй като чрез него се претендира възстановяване на конкретно определено публично вземане.

Жалбата е и основателна.

[община] е водещ партньор по Договор № РД-02-29-162/12.07.2019 г. за предоставяне на субсидия по Инструмента за предприєдинителна помощ за изпълнение на операция „Прилагане на мерки за защита от наводнения в общините Конче и Струмяни“, по одобрено проектно предложение № СВ006.2.12.142, сключен между Министерство на регионалното развитие и благоустройството и [община] (водещ партньор), в партньорство с [община].

Посоченият договор за субсидия и поетите с него задължения вече са били предмет на контрол от Управляващия орган по програмата. С Решение № РД-02-14-835/02.08.2023 г. на РУО е определена финансова корекция в размер на 100% от стойността на допустимите разходи по Договор № СВ006.2.12.142 – РР2- Works 1/30.12.2020г., сключен между [община] и „Алди Комерс Груп“ ЕООД и предмет „Повишаване на хидравличната проводимост на река Ц. (Етап II от Фаза II) за нуждите на [община] по проект СВ006.2.12.142“, сключен на стойност 321 431,94 лв. с ДДС.

По жалба на [община] с Решение № 1545/16.05.2024 г. на Административен съд – Благоевград, постановено по адм. дело № 896/2023 г., Решение № РД-02-14-835/02.08.2023 г. на РУО е отменено.

С Решение № 12420/18.11.2024г. на Върховен административен съд на Република Б., седмо отделение, постановено по касационно производство по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуален кодекс, е разгледана касационна жалба на РУО и първоинстанционното решение в неговата отменителна част е оставено в сила (адм. дело 7034/2024г. по описа на ВАС)

В мотивите си касационната инстанция е приела следното:

[община] е провела опростена процедура по правилата на PRAG, в резултат на която е сключен

Договор № СВ006.2.12.142-PP2-Works 1/30.12.2020 г. с „Алди Комерс Груп“ ЕООД. Договорът възлага извършването на строително-възстановителни работи за повишаване на хидравличната проводимост на р. Ц. – Етап II от Фаза II, започващ от т.47 и завършващ при вливането ѝ в р. С., като участъкът е с дължина от 286 м. Целта на проекта е да се осигури безаварийно провеждане на високите води, като се извърши почистване на коритото и се проектират корекционни гъвкави мерки по двата бряга на реката в регулацията на [населено място]. Проектът е завършен на 01.11.2021 г. като е издаден Констативен акт за установяване годността за приемане на строежа от 08.07.2021 г. (Акт, обр. 15), а на 25.10.2021 г. е съставен Протокол за установяване годността за ползване на строежа (Акт, обр.16). На 01.11.2021 г. от РДНСК – Б. е издадено Разрешение за ползване, с което строежът е въведен в експлоатация.

Установено е, че по описания договор са верифицирани и изплатени разходи в размер на 32 869,61 евро по искане за плащане № 6/24.03.2021 г., и същата сума по искане за плащане № 7/30.07.2021 г.

Във връзка с постъпили сигнали за нередност от 28.03.2022 г. и 17.03.2023 г. от страна на УО е извършена документална проверка на събраната документация и допълнително изисквана такава. От контролори от звено ПНК е извършена проверка на място в периода 28.02.2022 г. – 01.03.2022 г. във връзка с постъпило финално искане за плащане. Установено е, че укрепителното съоръжение на р. Ц., представляващо съчетание от чакъл, бетон и геоклетки, предмет на договора за строителство с „Алди Комерс Груп“ ЕООД е не само компроментирано, но изцяло липсва – на места има образувани големи разломи, като няма следи от бетона и чакъла като основа за геоклетките.

На 11.05.2023 г. бенефициерът- [община] е уведомен за становището на УО по констатациите, както и за правото му да представи бележки и възражения по тях и предложението за определяне на финансова корекция. На 25.05.2023г. бенефициерът представя възражение.

На 02.08.2024г. РУО е издал Решение № РД-02-14-835/02.08.2023г. за определена финансова корекция в размер на 100% от стойността на допустимите разходи по Договор № СВ006.2.12.142 – PP2- Works 1/30.12.2020г., сключен между [община] и „Алди К. Груп“ сключен на стойност 321 431,94 лв. с ДДС. За да издаде решението за финансова корекция органът е приел, че изграденото по проекта съоръжение не е довело до предотвратяване на наводнения и намаляване на общинските разходи по отстраняване на щети от наводнения; съоръжението, което е следвало да предпазва от наводнения, е било отнесено от придошлите води вследствие обилните валежи в периода 10.12. – 12.12.2021 г. или се е отложило по коритото на реката, с което е създадо значителни по размер разходи за общината, свързани с неговото възстановяване, съответно – с отстраняване на останалите щети от наводнението. РУО е посочил, че уведомление съгласно чл. 21 от договора за субсидия за случай на „непреодолимо обстоятелство“ не е получено в указаните в договора срокове. Заключил е, че не е доказано по убедителен начин да е постигната която и да било от поставените по проекта цели в пълнота, като не е доказано постигането на икономически ефект от разходването на предоставената целева помощ, което е в нарушение на принципите на добро финансово управление по чл. 4, § 8 Регламент 1303/2013. Отделно от горното, органът е приел, че с оглед установената липса на изграденото по договора съоръжение – липса на следи от бетон и чакъл, като основа за предвидените геоклетки, и почти незабележими участъци, в които има следи от геоклетки, е налице 100% неизпълнение на индикатор 1.2.2. по проекта и повече от 59% неизпълнение на индикатор 1.2.6., а непостигането на заложените индикатори поради неизпълнение на задълженията по договора за субсидия в частта по дейност 4, води до неизпълнение на заложените по проекта цели, а оттам и до непостигане на целите на Програмата, в нарушение на чл. 9, т. 2 Регламент 1303/2013 и чл. 3, ал. 2 от Меморандума за изпълнение.

Налице е нарушение на чл. 178, § 1 във вр. чл. 161 Регламент 2018/1046, във връзка с т.2.5.1. от PRAG, както и на чл. 4, § 8 Регламент 1303/2013 (нарушението е квалифицирано като нередност по чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ) във вр. т. 2 от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, за която е определена 100% финансова корекция), както и нарушение на чл. 33, § 1 Регламент 2018/1046 (второто нарушение е квалифицирано като нередност по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ във вр. т. 6 от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности. С оглед неизпълнението на 100% на индикатора 1.2.2. и изпълнението на индикатора 1.2.6. под 45 на сто, е определена финансова корекция в размер на 100%).

В хода на проведеното съдебно производство пред Административен съд-Благоевград са установени и следните факти:

- в периода 10-12.12.2021 г. във водосборите на р. Д. (вкл. притоците й), р. Места (вкл. притоците й), р. С. (вкл. притоците й, в т.ч. р. Ц.) възникват поройни наводнения, причинени от значителния повишения на речните нива, в резултат на силни дъждове и снеготопене. Територията на [община] е подложена на обилни валежи, в резултат на което нивото на водата в р. Ц. е повишено драстично, като придошлата вода, ведно с носените в нея седименти от земна маса, дървета и камъни, разкъсва защитните диги на коритото, причинявайки наводнения в земеделски площи, разрушени са също голяма част от гъвковите системи за укрепване на речното корито (геоклетки).

- за щетите е съставен Констативен протокол от 13.12.2021 г. от комисия, назначена от кмета на [община], с приложен снимков материал. Комисията установява, че в участък на реката, минаващ през територията на [населено място], над 75% от дънните прагове на реката и изградените защитни диги са разрушени, разрушен е съществуващ дървен мост, заляти са земеделски площи. По възложение на [община] е изготвена и техническа експертиза, която потвърждава констатациите на комисията.

-на 13.12.2021 г. [община] информира Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет за настъпилото бедствие. В отговор на искане от областния управител на Област Б., засегнатите от бедствие общини, включително [община], предоставят информация за необходимите ремонтно-възстановителни работи с оглед отпускане на средства за преодоляване на щетите.

-на 25.02.2022 г. с писмо изх. № 0804-174 [община] уведомява УО за причинените от наводнения щети по инвестиционни обекти, изградени по проекти с №№ СВ006.2.12.120 и СВ006.2.12. – описан е размерът на бедствието, причините за него и щетите по цялата дължина на р. Ц., попадаща в урбанизираната територия на [населено място]. В писмото е посочено, че щетите засягат коригираните с Фаза I и Фаза II обекти, със съответните етапи 1 и 2.

-на 11.03.2024 г. от Българска търговско-промишлена палата е издаден на [община] сертификат № 011 за форсмажор, съгласно който настъпилите в периода 10-12.12.2021 г. продължителни обилни валежи на територията на [община] представляват форсмажорно обстоятелство – непреодолима сила, което драстично е повишило нивото на водата в р. Ц., довело до преливане и разрушаване на пуснати в експлоатация съоръжения.

За да потвърди отмяната на Решение № РД-02-14-835/02.08.2023г. за определяне на финансова корекция, Върховен административен съд е приел мотивите на първоинстанционния съд, че РУО не е изяснил фактическите обстоятелства:

- не е изяснил до каква степен предвидените за изграждане съоръжения са отговаряли на степента на въздействие на природната стихия според конкретното й проявление към момента, обусловил необходимостта от по-нататъшните действия на [община], включително подаване на проектното предложение, нито дали разрушаването им е следствие от евентуално некачествено изпълнение.

- не е изяснил предприетите действия във връзка с поставената цел – безпроблемно провеждане на пълноводието чрез почистване на речното корито на р. Ц. и проектирането на гъвкави корекционни мерки за двата бряга на реката при регулацията на [населено място], са били съобразени с потенциалната опасност от наводнения в района, т.е. съобразени ли са били с предполагаемия интензитет на природното явление.

-не е изяснил дали настъпилото природно явление в периода 10-12.12.2021г. въобще е било възможно да бъде предотвратено чрез брегоукрепителни мерки като тези, изпълнени по проекта. Т.е. не е изяснил настъпилото събитие явява ли се „непреодолимо обстоятелство“ по смисъла на чл. 21, ал. 1 от договора за субсидия. В решението си Върховният административен съд изрично е посочил, че ирелевантно за установените от органа нередности е фактът на неизпълнение на договорно задължение за уведомяване в тази връзка – то не се явява елемент от състава на нито една от двете нередности.

Заклучено е, че изложените от органа фактически обстоятелства не обуславят наличието на обективния елемент от състава на нередност, а именно нарушение на правото на Съюза, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор.

В резултат на тези констатации Върховният административен съд приема, че липсва доказана нередност, поради което липсва правно основание за определяне на финансова корекция. С окончателния диспозитив съдът отменя частично Решение № 1545/16.05.2024 г. на Административен съд – Благоевград по адм. дело № 896/2023 г. в частта, с която преписката е върната на управляващия орган за ново произнасяне; оставя в сила решението в останалата му част, с която е отменено Решение № РД-02-14-835/02.08.2023 г. на ръководителя на управляващия орган.

По този начин окончателно е прието, че административният акт, с който е определена финансова корекция във връзка с договора за строителство на съоръжението на р. Ц., сключен между [община] и "Алди Комерс Груп" ЕООД по проект СВ006.2.12.142 е незаконосъобразен и лишен от правно основание.

С оспореното в настоящото производство писмо изх. № 99-00-2-340 (42) от 11.06.2025 г., издадено от заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството в качеството му на ръководител на управляващия орган по Програма И. ИПП Б. – С. М. 2014-2020, от [община] се изисква възстановяване на сумата 65 739.22 евро, представляваща разход по същия проект № СВ006.2.12.142, като се приема, че разходът за строително-монтажните работи на ПП2 – [община] по договор № 211/30.12.2020 г. с изпълнител „Алди Комерс Груп“ ООД е недопустим. Съответно, в модифицирано уведомление за верифицирана сума № 4.2, което е относно заявка за плащане №6/24.03.2021г. е посочено, че е недопустим разход в размер на 32 869.61 евро, поради неспазване на чл.21,ал.2 от договора за субсидия за уведомяване на РУО за форсмажорни обстоятелства в срок от 5

календарни дни, поради което сумата следва да бъде възстановена. В модифицирано уведомление за верифицирана сума №5, което е относно заявка за плащане №7/30.07.2021г. е посочено, че е недопустим разход в размер на 32 869.61 евро на същото договорно основание.

Посочените два разхода в оспореното в настоящото производство писмо № 99-00-2-340/42/11.06.2025г. и двете уведомления към него са вече верифицирани и изплатени разходи, за които органът прави изводи, че са недопустими, тъй като счита, че несвоевременно е уведомен за форсмажорните обстоятелства, за които [община] му е изпратила писмо на 25.02.2022г., при условие, че съобразно договора за субсидия № RD-02-29-162/12.07.2019г., чл.21, ал.2 от същия е следвало да бъде уведомен в петдневен срок.

При този подход, съдът счита, че административният орган прави нов извод за недопустимост на същите разходи, основан на същите фактически обстоятелства – разрушаването на съоръжението вследствие на наводненията през декември 2021г., по които вече е постановено окончателно съдебно решение. Намира, че този подход противоречи на силата на пресъдено нещо на влязлото в сила съдебно решение и представлява недопустим опит за заобикаляне на задължителните правни изводи на съда.

Съгласно чл. 177, ал. 1 от Административнопроцесуален кодекс влязлото в сила съдебно решение е задължително за страните, съда и административните органи. Административният орган не може чрез издаване на нов акт, независимо от неговото наименование, да възпроизвежда правни последици, които съдът вече е приел за незаконосъобразни. Изложените в Решение №12420/18.11.2024г. по адм. дело №7034/2024г. на ВАС мотиви относно фактическите обстоятелства по настъпване на форсмажора в периода 10.12-12.12.2021г. и отсъствието на нередности по смисъла на чл.2, т.36 Регламент 1303/2013г. са необходимата основа за диспозитива на решението и поради това са неразривно свързани с него и обосновават непререшимост на правния спор в тази му част (в този см. *Решение от 19 април 2012 г. по дело Artegodan/Комисия, С-221/10 Р, т. 87*).

Отделно от горното, с оглед принципа *res judicata* (непосредствено действие на съдебното решение) – веднъж когато съдът е отменил административен акт поради липса на основание, административният орган не може да издава друг акт за същия разход, основан на същите фактически обстоятелства.

Форсмажорните обстоятелства (наводнение след продължителни и обилни валежи) са вече признати от съда като освобождаващи общината от отговорност. Върховният административен съд е разгледал и въпроса за сроковете по договора за субсидия № РД-02-29-162/12.07.2019г. в контекста на форсмажора, като изрично е посочил, че фактът, че срокът за уведомяване за форсмажора не е спазен е без значение, тъй като не се явява елемент от състава на нито една от двете нередности.

С оспореното писмо РУО се е опитал да квалифицира вече установената фактическа ситуация по съдебен ред като „неспазен срок“. Това не е ново фактическо основание, а чрез привидно друг процесуален ред търсене на същия резултат: възстановяване на вече признати разходи.

Макар и да твърди, че не действа в административна процедура по ЗУСЕФСУ, а съобразно клаузите на договора за субсидия, РУО по същество извършва последващо отнемане на вече верифицирани и изплатени средства, което се доближава до правната природа на верификацията.

На следващо място, както изтъква и РУО, управляващият орган на програмата е административен орган на Република Б., действащ в рамките на националната административна система и упражняващ правомощията си по отношение на субекти, попадащи в обхвата на българската административна юрисдикция. [община] обаче е орган на местно самоуправление в Република С. М., която е самостоятелна държава и не е част от административната система на Република Б.. Поради това български административен орган не разполага с властническа компетентност да издава индивидуални административни актове, с които едностранно да създава задължения за чуждестранен публичноправен субект.

Участието на [община] като водещ партньор по проекта и страна по договора за субсидия № RD-02-29-162/12.07.2019 г. не променя този извод, тъй като евентуалните претенции за възстановяване на средства по този договор имат договорноправен характер и могат да бъдат реализирани единствено по реда на отговорността по чл.23 от договора за субсидия, но не и чрез издаване на властнически административен акт. Наличието на договорна клауза, предвиждаща задължение за възстановяване на средства при неспазване на срока за уведомяване за форсмажор, не придава на това задължение публичноправен характер.

Управляващият орган, макар и административен орган, в тези отношения действа като страна по договор, а не в качеството си на носител на властнически правомощия. Поради това той не разполага с компетентност да налага едностранно задължение за плащане чрез индивидуален административен акт.

Издаването на акт с властнически характер за реализиране на договорна отговорност представлява излизане извън пределите на предоставената компетентност и води до обявяване на неговата нищожност.

С оглед изхода на правния спор на жалбоподателя са дължими разноски, каквито се претендират само до размера на заплатената държавна такса.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТ на писмо с изх.№ 99-00-2-340/42/11.06.2025г. на

ръководителя на Управляващия орган по програма И. „Б.- С. М. 2014-2020“, съдържащо искане за възстановяване на неправомерно платена сума по проект № СВ006.2.12.142 "Прилагане на мерки за защита от наводнение в [община] и Струмјани" в рамките на INTERREG- Програма за трансгранично сътрудничество по ИПП Б.- С. М. 2014-2020г. и приложените към писмото Променено (модифицирано) уведомление за верифицирана сума № 4.2 изх.№99-00-2-340 от 09.06.2025г. и Променено (модифицирано) уведомление за верифицирана сума №5.2 изх.№99- 00-2-340 от 09.06.2025г.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройството да заплати на [община], Република С. М. направените по делото разноси в размер на 25.56 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред върховен административен съд.